27.02.2012 г. / 12:03:41

Родолюбие

На 27.02.1887г. е роден генерал-майор Тодор Димитров Радев

Роден е на 27 февруари 1887 г. в Дупница. Тодор Радев е син опълченеца Димитър Радев, участвал в боевете при Стара Загора, Шипка и Шейново. След Освобождението Д. Радев е кмет на Дупница, депутат в няколко народни събрания.

Тодор Радев завършва Военното училище в София през 1906 г., а през 1915 г. - и Николаевската генералщабна академия в Санкт Петербург, Русия. От 1906 г. е подпоручик и служи в 7-и артилерийски полк в Самоков. В 1909 г. е произведен в чин поручик.

Участва в Балканската война (1912-1913) като командир на батарея в Македоно-одринското опълчение. През август 1913 г. е повишен в чин капитан. Същата година е награден с орден „За храброст“ IV степен, 2-ри клас.

В Първата световна война служи в щаба на Планинската дивизия, в щаба на 2-ра пехотна дивизия и в Оперативния отдел при Щаба на Действащата армия. От 30 май 1917 г. е майор. През 1917 г. е награден с орден „За храброст“ IV степен, 1-ви клас и германски Железен кръст, 2-ра степен. През 1918 е награден с австрийски кръст да военни заслуги, 3-та степен.

След войната е командир на 18-а пехотна дружина. В периода 1922-1928 г. е преподавател във Военното училище, а след това - началник на отделение в Щаба на армията. От 1920 г. е подполковник, а от 1926 г. - полковник. В 1930 г. Тодор Радев е началник на Школата за запасни офицери, а през 1931-1932 е военен аташе в Берлин, Букурещ и Лондон. През 1932 г. е началник на Търновския гарнизон, служи и в Пета Дунавска дивизия. От 26 август 1934 г. е генерал-майор. За кратко е и командир на Втора пехотна дивизия. В 1935 г. е офицер за поръчки към Кабинета на военния министър. Награден е с полски орден „Полония реститута“ и в края на годината е уволнен от армията.

След уволнението си от армията Тодор Радев се отдава на стопанска дейност. През 1942 - 1944 година е ръководител на тютюневата фирма АД "Златолист", работи в Дупница и Кавала, Егейска Македония.

След 9 септември 1944 г. многократно е подлаган на репресии. Подведен е под отговорност от т.нар. „Народен съд” през 1945 г., но е освободен. По-късно е интерниран в Дулово, а през 1949-1955 г. - в Луковит.

Генерал-майор Тодор Радев умира в мизерия на 3 ноември 1957 г. в София.

През 1998 г. е избран посмъртно за почетен гражданин на Дупница.

---

buditeli.info © 2017